

Feminista Carmen – gondolatok a premier után

2018 január 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az ész megáll!

A Firenzei Operaház vezet?sége úgy döntött, hogy engedve a haladó id?k még haladóbb szavának – no és persze a "feminácik" rendkívül er?szakos lobbitevékenységének – színpadra enged egy olyan *Carmen* rendezést, amelyben a címszerepl? cigány lány nem csak, hogy életben marad a darab végére, de meg is öli a férfi f?szerepl?t. Nem mai hír, sokan ki is fejtették már a véleményüket a "fejlettnyugaton" zajló színházi eseménnyel kapcsolatban, így egészen biztosan sok olvasónk hallhatott már err?l. Ami miatt mégis írok err?l az eseményr?l, annak egyszer? és nagyszer? oka az, hogy id?közben, vasárnap, lezajlott a premier. És a közönség – hálaistennek – egy emberként fütyülte ki a "feminista Carment".

Mindez persze nem hatotta meg a progresszív m?vészeti vezet?ket, az igazgatót, és a rendez?t. Magasról tesznek ?k arra, mit is gondol a meghamisított Carmen operáról a néz?ik 99 százaléka. Nem veszik le a darabot, hisz kit érdekel a fizet? néz?k, az úgynevezett opera-rajongók véleménye. ?ket egészen biztosan nem.

A vezet?ség nem nekik akar megfelelni, hanem a most épp ereje teljében lév?, hisztérikusan tomboló, toporzékolva követel?z? feminista lobbinak. Enyhe *déjà vu érzés* keríti hatalmába ilyenkor az embert.

Mert nem most látunk el?ször ilyet. A haladó nyugat pont ilyen magasról tesz a többségben lév? normális polgárai véleményére, olyanokéra, akik a haladók számára érthetetlen okokból nem kezdenek mexikói hullámot formálni afeletti örömükben, hogy több millió közel-keleti, és fekete-afrikai férfiember érkezett az országukba.

Azonban az is kiderült már, hogy csak rövid ideig lehet az emberek ellenében kormányozni egy országot. Mert az ilyeneket lassan, de biztosan elkergeti a nép egy demokráciában.

> Ahogy az is örök igazság, hogy a kísérletez? kedv? modernked? rendez?ket és színházigazgatókat is villámgyorsan leváltják majd, és oda kerülnek majd ahová valók.

Egy kicsi, független m?vel?dési házba, vagy annak pincéjébe. Vagy egy harminc négyzetméteres szobaszínházba.

Egy olyan m?helybe, ahol a mélyen tisztelt publikum nem rökönyödik meg, nem fütyüli ki, és nem dobálja meg paradicsommal a darab végén a m?vészeket, ha az általa ismert darabok más helyszínt, más díszletet, más kezdetet és más véget kapnak. Ahol nyugodtan lel?heti Carmen Don José-t. És ahol le lehet cserélni a Csipkerózsika csókkal életrekelt?s jelenetét, mondván, hogy az n?k elleni er?szaknak számít.

Ebben a tekintetben egyébként sokszorosan is érintett vagyok – mármint Csipkerózsika és csók témakörben – ugyanis táncoltam a *Csipkerózsika* cím? balettben, ahogyan a *Hófehérke és a hét törpe* cím? mesebalettnek is a premier óta részese vagyok. Harangozó Gyula koreográfiájában a herceg a csókkal ébreszti fel a mérgezett almától tetszhalott állapotban kerül? Hófehérkét. Kérdés, meddig még? Mikor ér ide a feminácik lobbija?

Táncoltam Petruchiot is Seregi *Makrancos Kata* cím?, világhír? darabjában. Petruchio válogatott módon próbál jó és engedelmes feleséget faragni makrancosából. Er?szakkal próbálja megcsókolni, éhezteti, meg is veri, s?t drága ruhákkal zsarolja. A legkevésbé sem politikailag korrekt módon bánik szíve hölgyével… Továbbá Spartacusként is adtam ki olyan parancsot a 2. felvonás végén, ami alapján a népem – a felszabadított rabszolgák – egymás elleni, halálig tartó küzdelemre kényszerítettek két elfogott rómait. És mégis játszunk, játszottuk, a közönség pedig szerette, és mi: Katák, Petruchiok, és Spartacusok is ugyanannyira szerettünk a szerepl?k ruhájába, és személyiségébe bújni. Ilyen a színház, ilyen a tánc, ilyen a színjátszás.

Hiszen ez csak egy történet, egy mese, egy táncjáték. És nem az élet.

A klasszikus balettek és operák egyfajta múzeumként funkcionálnak. Az az egyik küldetésük, hogy bemutassák, miként zajlott az élet például Shakespeare idején, illetve, hogy milyen mesékkel altatták el vagy épp ijesztgették régen a gyerekeket; és, hogy hogyan harcoltak a római gladiátorok. A másik fontos céljuk e történeteknek pedig, hogy szórakoztassanak, vagy épp elgondolkodtassanak. Akár arról, milyen volt a világ régen, vagy hogy mennyi minden változott azóta.

Mi, akik normális emberként, és nem feminációként éljük az életünket, meg tudjuk különböztetni a valóságosat a fikciótól, a balettet a való élett?l, és a *Carmen* cím? világhír? operába sem akarunk – hisz normalitásunk miatt nem

is tudunk – belelátni elnyomó, patriarchális férfielnyomást.

És mi vagyunk többen. A normálisok.

> Azonban a hamis küldetéstudattal megvert, mindenbe osztályharcot, férfielnyomást, és n?k elleni er?szakot látó újkori “nemnormálisok” hangja sokkal messzebbre hallatszik. Sokkal nagyobb a lobbierejük, sokkal jobb az érdekérvényesít? képességük. Be tudják tiltani a *Huckleberry Finn*-t, és a *Csipkerózsikát*. Meg tudják változtatni a *Carmen* végét, és ki tudja, hol van még ennek az ?rületnek a vége. Ki tudja, milyen régi klasszikus operák, balettek, és mesék kerülhetnek ugyanerre a sorsra? Ki tudja, mikor kerülnek ezek a m?vek az elborult agyú feminácik vágóhídjára?

És a végére engedjen meg az én türelmes olvasom egy kis nyomokban libsi progressziót tartalmazó végszót:

Nem azzal van baj, ha kísérletez? kedv? függetlenek megváltoztatják egy m? végét, elejét, és közepét. Nem azzal van baj, ha egy kétszáz f? befogadására képes kortárs m?hely felcseréli Rómeót Júliára, vagy ha ugyanezek a m?vészek bemutatják a *Makrancos hölgy* feminista változatát. Ilyen a m?vészet. Tegyék, ha van rá igény, ha van rá közönség.

A baj igazán ott kezd?dik, amikor kísérletez? kedv? habókosok átveszik az uralmat a kultúrában, és elkezdik be-, illetve kitiltani a nagy k?színházakból, a konzervatív, hagyományos, régi és nagy múltú rendezéseket. Hisz ezek az egyetemes kultúra elidegeníthetetlen részei.

Emiatt van most baj. Ugyanis elkezdték.

Apáti Bence - http://polgarportal.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló